

iecto. Sed & hic rursus noua flammæ: impotenter bacchantur probi isti censores contra totum librũ, in quo ne minimum quidem erat vel leui reprehensione dignum, imò quod carpere ipsi possent: nisi forte in summarijs, quæ vocant, quæ redolere hæresim in suis censuris dicunt. Pergo nihilominus, & quod illis temporibus dederat Dominus in corde, profero quantum per eos licuit, atrocibus tamen eorum minis nonnihil (fateor) territus. Decem præcepta iam antea impressa, denuo imprimimus, & quam vocant, Scripturæ summã: vtraque singulis folijs, maiori charactere satis venusto, quæ parietibus possent affigi. Pro his quas mihi molestias exhibuerint, quis non nouit? quandiu pro his abesse me domo oportuit? quandiu aulam Regis secutus sum? à quo tandem diploma ad cohibendam eorum intemperiem obtinui: quo iubebar illa Latinè & Gallicè imprimere. Quoties me in synagogam suam euocarunt eorum causa, clamantes peiorem illic doctrinam contineri, quàm Lutherus vnquam protulisset? Eò tamen per me Dominus rem deduxit, vt probarentur plus quindecim non postremis Collegij